

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

De Thelesina, & Puderico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ERIDANORVM

Stella eadem ferit ex oculis, oculisq; medetur,
Hæc mihi & hostis amor, hæc & amica venus.

DE STELLA.

q Valis flauentes Zephyrus permulcat aristas,
Syrius ardenti dum coquit aura face.
Qualis languentes liquidus ros excitat herbas,
Dum fremit horrenti feruidus ore leo,
Talis & erumnas risu fugat, & leuat aestus
Stella meos, risu Stella iocosa suo.
Huius enim risus mihi ros est, huius ab ore
Aura uenit, Zephyris lenior ipsa suis.
Aura faue, foveatq; senem, Zephyriq; fauete,
Et foveant risus Stella benigna tui.

AMANTES ESSE MISEROS.

s Ol hyemes, sol aestates moderatur, & idem
Tempus agit noctis, tempora lucis agit.
Talis amor, rixas idem, pacemq; procurat.
Idem laetitiam, tristitiamq; mouet.
Sol aestus, sol & glaciem, tenebrasq; diemq;,
Diuerso tamen hæc tempore cuncta facit.
Ast turbas, requiemq; simul, lacrimasq; iocumq;
Miscet amor, nullo tempore certa gerens.
Semper enim uariat dubius, semperq; uacillat.
f Quam miser est omni tempore quisquis amat!

DE THELESINA, ET PUDERICO.

e Cœ uenit Thelesina. Venus comittatur, amorq;
Parce puer pharetræ, tu dea parce faci.

Ipsa feri Thelesina oculis. uos parcite telis.
 Ipsa oculis iacias tela, facesq; tuis.
 Enē adest Pudericus, amor ne stringe sagittas,
 Conde Venus faculas, tu Thelesina feri.
 Prima quidem sint tela oculi, quis corda sagittas,
 Et dicas amor hæc tela cruenta iacit.
 Altera tela faces, risus sit Cypridis arma,
 Risus amatoris vincula certa tui.
 Hæc ubi, dic ueneri, dicas Thelesina egram amori,
 Hic meus est, telo concidit iste meo.
 Arte mea curandus egrum mox pallia dextra.
 Reiçe, egr ornatos candida pande simus.
 Ac rursum formosa oculis, risuq; ferito.
 Qualis Achillea plaga iterata manu.
 Namq; egr amor geminata facit dum uulnera, sanat.
 Ut sanes, iterum bella puella feri.
 Nequa tamen ueteris plague sit forte cicatrix,
 Hanc line mox lingue blanda liquore tuæ.
 Oscula neu cessent etiam geminata, superbit,
 Quæ dare cum possit plurima, paucæ negat.

AD MARCVM Antonium Sabellicum
scriptorem historiarum.

d. Vm Venetū historias, dū bella Sabellice narras,
 Et scriptis ornas tempora nostra tuis,
 Dum memoras tot gesta uirūm terrāq; mariq;
 Assonat egr plausu terra, salumq; tibi,
 Interea nos fata grauant, fors improba uexat,
 Decidit egr suo nostra senecta gradu.